

La Casa Nova

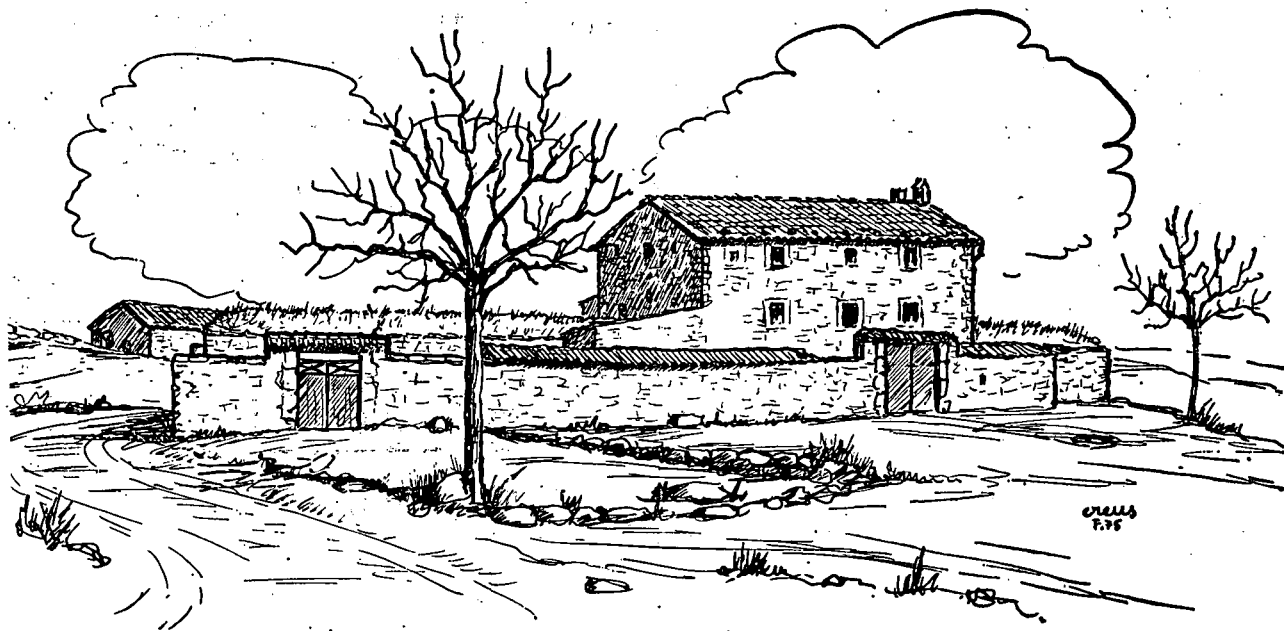
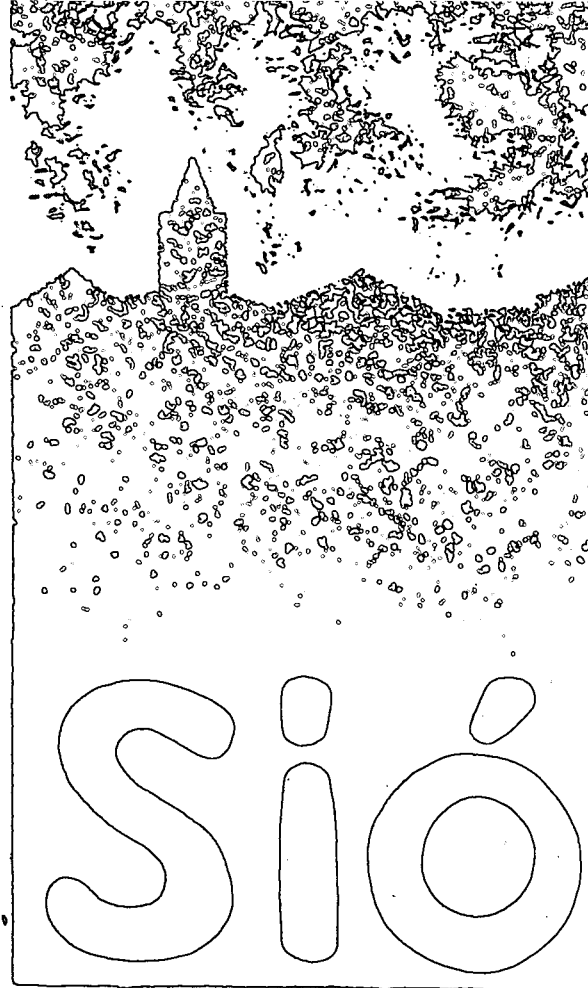
Otra de las masías hoy abandonadas que llama la atención es la «Casa Nova». No está muy alejada de Agramunt y se encuentra muy bien situada en un terreno un tanto elevado, hacia el norte de nuestra Villa.

La casa es muy clásica y de sólida construcción, y en contra de lo que indica su nombre, parece bastante antigua. Está rodeada su entrada con un gran patio con dos grandes portones de entrada, desde el cual se accede también a algunos cubiertos. En cada lado de la casa, adosados a ella hay dos cubiertos muy curiosos con techumbre de bóveda y tierra donde crecen diversas hierbas que les dan la sensación de una prolongación del terreno. En la parte trasera de la masía hay una cisterna cubierta con una terraza, y se puede observar aún la clásica prensa de uva que ya hemos encontrado en otras masías cercanas. Un tanto apartado de la masía está otro cubierto, que parece tan antiguo como la casa.

Antes de llegar a la masía hay una bonita balsa, donde abrevan los rebaños que actualmente se guardan en los corrales de la «Casa Nova».

El conjunto es muy bonito, y lo despejado de sus alrededores lo hacen resaltar elegantemente.

Creus

Exposició de «Sió»

Durant les properes festes de Setmana Santa i Pasqua, tenim previst realitzar una EXPOSICIÓ amb el nostre periòdic com a tema. Oferirem al públic el més sobresortint i vistós de la totalitat dels números de SIÓ publicats al llarg dels onze anys de la seva existència.

L'Exposició tindrà lloc a la Biblioteca de la Caixa de Pensions, amb la col·laboració i patrocini d'aquesta entitat i l'Ajuntament de la Vila. També amb l'Exposició com a marc, tenim el propòsit d'oferir altres actes culturals, relacionats amb el periodisme, que s'anunciaran oportunament.

Per tots els motius relacionats, el SIÓ de març serà extraordinari i en les seves planes hi trobarà el lector una mostra antològica i ben representativa del nostre estimat periòdic.

SIÓ - Boletín Informativo Municipal

Director: Alcalde Sr. D. José M.ª Inglés

Sub-director: Jaime Cuñat Mata

Edita: Ayuntamiento de Agramunt (Lérida)

Imprenta G. Vicens - Guimerá, 15 - Agramunt

Redacción y Administración

Calle de la Plaza, 1 Apartado Correos n.º 10
Agramunt (Lérida)

Suscripción anual: España 120 ptas.

Extranjero 150 ptas.

Número suelto 12 ptas.

Depósito Legal: L. 138-1964

SOLAR EN VENTA en Agramunt
Situado en Bajada Arrabal de Puigvert
Razón: P. Ribó

L. COMENGE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPELADOS - MOQUETAS - CORTINAJES

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

AGRAMUNT

CHOCOLATES JOLONCH

Tramitaciones,
Automóviles,
Pasaportes y
Expedientes
en general

Gestoría FEIXA

Zapateria, 1
AGRAMUNT

Salón Riart

BELLEZA Y ESTETICA
PARA LA MUJER

- MAQUILLAJES
- Depilación a la Cera
- MANICURA

Guimerá, 14   Agramunt

Nota de Administración

Se ruega a los suscritores que residan fuera de la localidad y carezcan de persona encargada, y que no hayan satisfecho la cuota del año actual, tengan la amabilidad de enviarla a fin de evitar gastos y facilitar la buena marcha de administración.

GRACIAS

Para buen servicio

Funeraria (Casa Romá)

Rapidez...   Economía...

Servicio Oficial único de
EL OCASO, S. A.

Merced, 19   Teléf. 390309
AGRAMUNT

Teléfono 39 02 08

Fa dies que no es parla públicament de "La Barretina" i aviat el fet ho serà actualitat ineludible. Quan els actuals estadants —la Guardia Civil— estrenin la nova caserna, l'edifici de la desapareguda societat quedarà pràcticament llure i serà hora que els actuals propietaris prenguin una determinació definitiva.

Segons expliquen els assabentats de l'assumpte, els actuals propietaris dels béns immobles de "La Barretina", són una mena d'"hereus gravats", amb uns compromisos morals amb els antics socis i, per extensió, amb tot el poble d'Agramunt. L'opinió d'aquests senyors no la coneixem en la seva totalitat; però tractant-se de persones responsables hem de creure que estan predisposats a la solució que resulti més beneficiosa a la gran família agramuntina.

A SIÓ s'ha publicat més d'una suggerència sobre el futur destí dels béns immobles de "La Barretina": fomentar activitats culturals a través d'un Patronat adient —Sr. Roca. Servir de base a un "Hogar del Jubilado" —veus volanderes. Més d'un abrigo també, segurament; l'esperança de fer revlure una altra entitat d'aquella índole... No em repugna la idea en si mateixa; però per més d'un motiu dubto de la seva viabilitat en les circumstàncies actuals.

L'important és prendre aviat una decisió. L'important és que els béns de "La Barretina" reverteixin al poble d'Agramunt en una o altra forma, la que sigui, mentre plagui a la majoria. Tots plegats hauríem de prendre consciència del problema i rumiar solucions. En primer lloc el reduït grup de senyors, propietaris legals dels béns esmentats. També les autoritats locals, defensores i promotores del bé comú. hi haurien de dir la seva. Tampoc estaria de més que manifestessin el seu punt de vista les altres Entitats i Institucions de la Vila. I la totalitat dels veïns, cada un per la part que li toca, hauríem d'estar interessats en trobar una sortida raonable i pràctica a l'esmentat afer.

Fa prop d'un any i des d'aquesta mateixa columna, valg donar la meua particular opinió sobre aquelles suggerències. Per què no obrir un debat públic sobre el cas "La Barretina"? Tots els agramuntins, sense distinció d'edat ni de sexe, podrien opinar lliurement. Ben mirat, per això són els periòdics i concretament el nostre SIÓ: per alrejar i debatre qüestions col·lectives que a tots ens afecten. Serà obra positiva tot el que contribueixi a clarificar idees, delimitar postures i dissipar recels.

ISET

AIGUA

Durant el mes de Gener ha caigut, per fi, la tan esperada pluja, encara que no amb la quantitat que la pagesia hauria volgut. Però, en fi per esperar fins a la primavera ja està bé.

FUTBOL

La nostra Penya Barcelonista participà en un Campionat Provincial juvenil de Fútbol. Esperem i desitgem que aquesta Societat impulsi d'una vegada el futbol actiu en la nostra Vila, ja que des de fa bastants anys aquest esport va fent, i molt llanguidament, la viu viu.

CURSET

En els locals de la Germandat i entre els dies 13 i 18 de Gener, s'impartí un curs sobre Seguretat Agrària en el Treball. Fou dirigit per l'enginyer agrònom Francesc Escuer Ibars i el nombre de participants arribà a la trentena. Ja fa anys que l'ofici de pagès ha deixat de ser el que fou durant tants segles. Avui és molt més complex del que molts s'imaginin i per treballar la terra, a més de suar, s'ha de fer anar el magí. Per això és llàstima que siguin tan pocs els que es gaudeixin d'aquests cursos que de tant en tant es donen en la nostra Vila.

INAUGURACIÓ

El dia 19 la «Caja de Ahorros y Monte de piedad» de Lleida inaugura la sucursal que ha instal·lat a Agramunt. El Director és en Joan Granados.

VIATGE

El dia 26 el nostre Vicari organitzà per a tots els participants en la Funció Teatral, que les pasades festes es donà en el Foment, un viatge a Comarruga.

INTIMITAT

El dia 26 els estudiants de la Vila celebraren el seu patró, Sant Tomàs d'Aquino. Llàstima que aquesta celebració fos tan íntima, doncs creiem que seria desitjable que el jovent estudiantil programés actes als quals tot el poble, si més no, com a simples espectadors, en pogués gaudir.

CURIOSITAT

El dia 28 i en una reunió de les que periòdicament es celebren en el Foment hi prengué part un Pastor Protestant del Canadà. Conseqüències, suposem, de l'Any de la Reconciliació.

LOCAL

L'Assemblea Local de la Creu Roja ha instal·lat els seu Local Social en el número 27 del carrer Sió. Una altra fita aconseguida per aquesta organització que està portant a terme una feina molt important dins la nostra comunitat.

CARRETERA

A Agramunt estem d'enhorabona. El President de la Diputació de Lleida i en unes declaracions a la premsa, ha explicat el traçat que seguirà la futura carretera que unirà la nostra capital provincial amb Girona. Agramunt, cosa natural, degut a la seva posició geogràfica, veurà passar aquesta important via de comunicació.

SIO

Reunió quinzenal Parroquial

El dia 28 de gener al local que anomenem «rectoria vella» ens reunirem una colla de la parròquia per a la reunió quinzenal, que com se sap es pública per a tothom que vulgui assistir-hi de trenta anys per amunt, siguin casats, siguin solters, homes o dones esteu segurs que si algú més jove —en anys— hi vulgués assistir fóra molt ben rebut, doncs l'assistència —perquè no dir-ho?— no és molta, per no dir poca, però vaja, qui no hi assisteix és que s'ho perd.

Aquest dia en Joaquim Climent, diaca, conegut per tots els assistents, ens féu una xerrada senzilla i molt profunda a la vegada. Esbrinant, matisant, partint de la pregunta ¿Som cristians? i no aplicant-ho als altres podríem dir, sinó als de dintre, als que anem a missa, als que practiquem actes de culte, als que podríem anomenar-nos oficialment cristians.

Veritablement Joaquim Climent és un assedegat de Crist és un insaciable de la paraula de Deu. Per a comprendre, per a fer-se entendre pels més millor, per a comunicar-se amb tots, grans i petits, joves i vells, homes i dones, creients o no. S'endinsa en la filosofia, en la psicologia, en l'art, literatura, per a comprendre els homes de totes les ideologies i religions, és un home al qual pots preguntar-li de tot gairebé —això no és adulació ni afalac— que de tot sap, a tot contesta, i amb un coneixement de causa molt notable. Naturalment cal tenir en compte que jo tant poc se, i llavors, tal vegada, sobrevaloro a l'amic Joaquim. Es una verdadera llàstima, repeteixo, que no es puguin aprofitar més persones dels seus grans coneixements de la Bíblia, del seu entusiasme disciplinat i sa, de la seva presència, que fa sentir confiança en un mateix per molts defectes que tinguem, en saber, en fer-nos veure, que tots en tenim, llavors neix la confiança, agermanada amb la sinceritat, i ambdues, ens deslliuren bona part del rau rau de la consciència; i ens volem justificar menys, intentem comprendre'ns millor; per arribar a una autèntica entesa. Doncs sí, a risc de resultar ridícul vull dir —per què no?— que l'Esperit Sant aletejava per allí.

Joaquim Climent aquesta vegada vingué acompanyat del germà Hans del Canadà, el qual és un sacerdot protestant, jove, casat i amb tres fills; feia deu dies que estava a Barcelona, on havia deixat dona i fills els quals l'acompanyen allí on ell va, venien ja d'Holanda i altres llocs d'Europa. Es viuen totalment del que els hi donen, i van pel món amb un «Wolksvagen» tipus furgoneta que als serveix de vivenda. El dia 29 tenien de donar amb en Joaquim unes xerrades en un retiro que es celebrava a Balaguer. Fou una llàstima que el germà Hans —ell insistia molt que se l'hi digués germà— no ens pogués

parlar més del que ho va fer; cal ressaltar l'oració improvisada en aquell moment, per Hans, al finalitzar la reunió. Podríem definir aquest sacerdot com ho féu el bon amic Pere Mora: «Es un tros de pa», podem afegir-hi: I un autèntic cristià, frases molt tòpiques sí, però en aquest cas estic segur que molt encertades.

Es molt probable que a no tardar ens facin els dos una altra visita, llavors podreu comprovar que no exagero gens ni mica en tot el que he dit.

Josep FARRENY

Atur forçós

Comencem per dir que aquest periòdic no té com a finalitat primordial tractar temes d'interès nacional doncs creiem que això seria posar-nos en un terreny que no és el nostre, però sí que ens podem permetre comentar algunes circumstàncies, que malgrat siguin esmentades als periòdics d'àmbit nacional, incideixen dins la vida d'Agramunt, com és en aquest cas el nombre de treballadors que estan encuadrats a l'assegurança d'atur forçós.

Segons Informes de la Delegació Local de Sindicats tenim actualment dotze persones que cobren del fons de l'atur forçós i amb perspectiva segons les sol·licituds presentades i un expedient que actualment es tramita de 21 persones més que podrien afegir-se amb aquests dotze que hem esmentat. No voldríem que aquest comentari servís per a donar una visió pessimista de la situació econòmica

social d'Agramunt però tampoc podem deixar de mencionar-ho perquè creiem que tan perjudicial és amagar el cap sota l'ala i continuar creient que tot és flors i violes, com veure aquestes realitats amb una visió completament pessimista i derrotista.

Ens ha semblat portar aquestes dades a SIÓ perquè hem cregut que el seu coneixement podria ésser aprofitable per les persones que pels seus càrrecs, públics o en empreses particulars, poden influenciar amb la seva actuació perquè aquest nombre de persones parades, com a mínim no augmenti, amb això no voldríem que s'interpretés que el que hi hagi persones parades és degut a la falta de previsió de la gent amb certa responsabilitat dintre la vida local, doncs crec que aquesta situació és tan penosa per als treballadors com per als empleats, sinó de mirar aquesta situació i veure-la com a un reculament de les activitats de tota mena a Agramunt i mirar de posar dintre de la situació de cada un, els esforços necessaris perquè la nostra Vila no es vegi més perjudicada en aquest aspecte, doncs hem de tenir en

compte que si el nombre de parats es fa realitat, contant que Agramunt té un cens de treballadors de uns 750, representa el 5% d'atur amb el qual sobrepassem el tant per cent Nacional, estimat en una mica més del 2% segons informacions dels diaris.

S.

La Costa Brava unida a Agramunt

Ho vam llegir a la premsa a finals de gener: l'autovia Lleida-Palamós, al seu pas per la nostra província, transcorrerà per Balaguer, Agramunt i Guissona. Així ho manifestava en unes declaracions periòdiques el President de la Diputació lleidatana senyor de Sanguinés.

La notícia és important i satisfactòria pels agramuntins, perquè l'esmentada carretera podria donar un impuls definitiu al nostre desenvolupament en tots els ordres. Per altra banda la ruta en projecte és la més encertada de cara a promocionar unes comarques fins avui bastant marginades en quant a bones comunicacions. A més, facilitarà els accessos al Pirineu i a la comarca catalano-aragonesa de La Llitera. I a tots plegais ens aproparà a les terres de la Catalunya Central i a les contrades gironines.

A mi la notícia em va sorprendre, amb major motiu perquè feia pocs dies havia vist al diari un croquis de la referida autovia Lleida-Palamós, i el periodista, tal vegada per inèrcia, la feia passar uns quilòmetres més al sud de la nostra Vila. Sortosament no ha estat així i si no surtén entrebancs d'última hora, la Ribera del Sió, —Balaguer, Agramunt, Guissona—, podrà disposar d'una carretera important, amb perspectives de transformar-se més endavant en autopista.

¿Havien fet gestions els prohoms de la Vila sobre aquest particular? A nivell popular no sabem res i potser ens ha tocat la "loteria" per pura xamba, vull dir sense cap intervenció agramuntina.

De totes maneres l'important és que la carretera es construeixi, i es parla d'aprofitar les actuals vies provincials, eixamplant-les i millorant-les en el que sigui convenient.

També els agramuntins ens hauríem de posar a to' amb les noves perspectives —suposant que no hi estem. La notícia comentada ens ofereix unes possibilitats molt esperançadores; però som els homes, a fi de comptes, els que hem de fer prosperar el poble.

PONS

got.
per Josep Ferrer

AI D'AQUELL

Al valent no violent Lluís M. Xirriacs, acceptat com a candidat per al premi Nobel de la pau aquest mes de gener

Les frontisses de les portes
dels compartiments

dels nostres subconscients,
nem d'untar-les tot sovint,

doncs se'ns rovellaran
si no ho fem.

Griguen molt a l'obrir-les,
perquè no hi entra,

ni hi surt
gairebé mai res.

Les converses són quasi totes
a nivells superficials.

Nostres caps pensen, sí,
¿qui diu que no?

però sense cap risc
ni capgirell,

sense cap variació,

gairebé sempre igual,
perquè gairebé sempre

es pensa, es parla, es fa
i es vol el mateix.

No agrada mai,
gran cosa més

que el de sempre,
que el de cada dia.

Casí mai sortim
ni volem engrandir

nostre petit món.

S'està prou bé, molt bé,
com s'està així i ací.

I, ai d'aquell que atenti
aquesta mena de pau,

d'equilibri interior
i exterior de l'anar fent.

Ai d'aquell que diu:

Cal tirar endavant,
no anar fent solament,

sinó anar fent un món
d'homes millors

No sers com nosaltres
o els nostres avantpassats,

sinó millors que nosaltres
i nostres avantpassats.

Ai d'aquell sí.

Agramunt, gener 1975

SALVATGE TERRA, HOMES CANSATS

QÜESTIÓ DE PRINCIPIS

Fa uns mesos els estudiants estàvem d'eleccions i durant les mateixes se m'acudí preguntar a un professor per què, seguint pam a pam la barjaula legalista, parlava en català i no en l'idioma oficial. La resposta fou contundent: «Primer perquè el decret ministerial no especifica res sobre la llengua i, segon, perquè no hi ha res que impedeixi fer aquests actes —ni fins i tot molts d'altres més aprop a l'administració estatal— en català». Vaig quedar ni sorprès ni estranyat; però sí dubtós. Afegí: «Un amic meu ha estudiat a fons la qüestió i em deia que eren molts els casos en que això induïa a errors i falses concepcions». Més o menys la cosa anà així. I és que, certament, anys i panys, són molts anys i panys.

Al marge consideracions subjectives, el fet és que se'n treu ben poc profit de les possibilitats existents i més si ratllen la qüestió política. A propòsit d'això escrivia Alfonso S. Palomares el director de «Possible», a la seva revista: «La política es el arte de lo posible y no siempre se calculan todas las posibilidades, e incluso las posibilidades son diferentes en tiempos distintos».

Doncs, exactament. Temps era temps, diuent, i que això no signifiqui coalició de cap tipus. Una cosa és l'art i l'altra l'enginy, ambdues ben diferenciables i no necessàriament excloents.

Temps era temps, també, vaig voler anar a una sessió de l'Ajuntament. No ho vaig aconseguir, tot i que les sessions plenaries són, legalment, públiques. I, ja que ve de passada, en el temps de postguerra, quants agramuntins han assistit a les sessions de l'Ajuntament? Heus ací, tanmateix, un tema d'estudi interessant i al·licionador. I no trobaríem gens desencertat que, ara que estem en plena època d'aperturisme, s'aprofités l'ocasió. Fins i tot una «informació» oficial de ca' la Vila no vindria de més, i no estaria pas en desacord amb cap supòsit democràtic... En fi, és qüestió d'interès per a les coses del poble i el poble per les que fan i deixen de fer els seus capdavanters i regidors. Qüestió de reciprocitat, doncs, i de vilatana convivència.

I per acabar i a propòsit dels propòsits, com queda la rotulació de carrers? No sé quina llengua s'empra en les sessions de ca' la Vila per sí que no descobrirem res, ni ens saltariem cap pressupost legal si canviéssim la rotulació de les vies públiques. I aniré una mica més lluny encara sabent que això ja ho ha dit algú: ¿Es necessari que els carrers i places de la Vila estiguin dedicats a senyors o «coses» o «símbols» que molt poc tenen a veure amb Agramunt, quan hi ha «personatges» que es mereixen aquest gest? I potser en algun cas fins i tot hi ha hagut la «suplantació» corresponent... En fi; els carrers dedicats a gent, «coses», «institucions», etc. d'Agramunt, i el nom, el rètol, en la nostra llengua.

I això no és cap triomfalisme. És senzillament, donar a cadascú el que és seu, tan inalienablement seu, com, en aquest cas, al poble, que pensa i parla d'una manera determinada i pròpia. En fi, una qüestió de principis.

JORDI GUASCH

TAPIZADOS DE COCHES Y MUEBLES

TAPICERIA RECASENS

Plaza Pozo, 6 Tel. 390140 AGRAMUNT

DIALEG GENERACIONAL?

Lamento, i lamento molt pregonament, el to amb què l'Iset escriví el seu article *De casa a casa*, que publicà Sió el mes passat.

Ho lamento perquè crec que si hem d'afavorir el diàleg generacional el primer que cal és jugar net. «Críticar globalment —i li torno amb les seves mateixes paraules— no costa res i sempre és una cosa llúida.» I, si veritablement volem arribar a una síntesi conjunta mitjançant un diàleg obert i sincer, d'antuvi vells i joves hem de disposar-nos a escoltar, a comprendre'ns i a recular o avançar de les nostres posicions. El diàleg suposa bones intencions per part d'ambdues bandes. Fer-nos la guerra no és cap avenç i perar-nos, encara que sigui «literàriament», molt menys.

La seva crítica des de l'inici és provocativa. Amb les flingantades i punxadetes que dona als joves, solament exhibeix palesament la seva posició arcaica de patriarcat experimentat. El ser vell no li dona cap dret a fustigar. En certa manera, ha aconseguit el que pretenia: «treure'm la paparrada i clavar un mastegot literari a una colla de xicots —potsé també de noietes— que no m'acaben de convèncer»; i reconec que aquest «mastegot» l'he sentit, però més que ocasionar-me una ferida, m'ha engendrat un sentiment de llàstima: no em pensava que els vells estiguessin tan lluny dels joves!

No rebutjo el diàleg. Tampoc deploro que se'ns cantin les veritats, però crec que hi ha maneres i maneres de dir les coses. I en realitat crec que també els joves ens mereixem, si no una aprovació del que fem, sí un respecte.

Accepto el que la carta escrita pels «JOVES D'AGRAMUNT» tingués algunes imprecisions i vaguetats. Però potsé també cal conèixer tot l'història. La veritat és que perquè SIÓ ens la publicués haguérem de retallar-la (i encara no sé ben bé per què). És a dir que el nostre pensament, amb tot, va sortir amputat. Aquest pot ser un dels motius pels quals hi podia mancar coherència i claredat. I d'això també me'n lamento!

Enderrocar edificis per gust, és totalment absurd. Crec que hi ha moltes coses que a Agramunt ens poden servir (i ens serveixen), com també n'hi ha d'altres que caldria renovar. No cal començar-ho tot de bell nou. El contrari no s'ha dit enlloc i menys en la carta signada pels «Joves d'Agramunt». El que s'hagin fet uns articles a SIÓ vol dir que encara creiem en quelcom. Això de cremar tot el que tenim a la Vila per les bones, és un fals atribut que ens aplica l'Iset molt modestament i que no sé d'on el treu.

Si volem fer quelcom positiu, potsé val la pena que tots ens posem al mateix nivell. Crec que els joves amb les activitats que van organitzar per Nadal, van «lliurar-se generosament a fer feina positiva», i si les coses no van sortir prou bé, potsé ser perquè més d'un cop ens va mancar la col·laboració dels homes d'experiència.

El jovent aporta joventut. Ara cal que

els patriarques, eixint de la seva torre d'ivori, col·laborin amb l'experiència. La tasca de fer un *Agramunt més jove* (i, si no us agrada aquest adjectiu, poseu-n'hi un altre que sigui constructiu) no és exclusiva dels joves, també els grans hi tenen alguna cosa a veure.

Potsé amb totes aquestes paraules encara no m'he pogut explicar com volia; per això prego a tothom que, si hi ha alguna incoherència en aquest escrit, la carregui a la meua persona.

JOAN
un jove d'Agramunt

NOTA DE LA REDACCIÓ: *Preguem al lector vulgui rellegir la carta manifest dels nostres «joves» i l'article de l'Iset als números 130 i 131 de «SIÓ» respectivament. Ens ho agrairà*

UNIVERSITAT A LLEIDA

Universitat a Lleida. Aquest és un dels crits que es fan sentir darrerament al llarg de la nostra terra. Principalment és la premsa qui en parla. Potsé molts no l'hauran sentit encara, per això aprofito l'ocasió per explicar, breument, el què significa, car té un interès a la nostra Vila, el que hi hagi Universitat a Lleida, degut a la quantitat d'estudiants convilatants desplaçats fora de la província.

Aquest crit ha sortit de la necessitat que té Lleida de promoure més estudis universitaris. Concretament a Filosofia i Lletres (ara de moment, Secció Delegada de l'Autònoma de Barcelona), només s'imparteixen els tres primers cursos de les branques d'Història i Filologia; havent-hi la possibilitat d'optar en aquesta darrera en Francès, Castellà o Català. Les possibilitats d'elecció són, de moment, ben pobres. Llavors resulta que els estudiants que no volen o que no poden desplaçar-se de la província, tenen la disjuntiva o d'estudiar una de les coses esmentades o de deixar de córrer els estudis. El que facin solament tres cursos (la llicenciatura és de cinc) tampoc no conduïx a cap solució.

Aquestes necessitats no les hem vist solament els estudiants, sinó que altres persones —pares de família, entitats oficials, etc.— també ho veuen i hi col·laboren eficaçment. Entre nosaltres també hi podria haver alguna persona que s'interessés; per aquest motiu ho vull referir una mica.

S'està formant un «Patronat econòmic» per fer rutilar els assumptes de la Universitat a Lleida. De moment és reduït. En aquest patronat hi col·laboren l'Ajuntament i la Diputació de Lleida, diverses entitats comercials i bancàries i institucions de pares de família de diversos centres. L'Ajuntament i la Diputació aporten a l'any nou milions, les altres entitats i col·laboradors més modestos paguen una quota que oscilla de 2.500 a 250.000 pessetes. Repeteixo que això del patronat és un projecte que s'està realitzant ara, encara les coses no estan segures. Fóra interessant que també nosaltres ens fèssim socis, principalment els pares de família dels

col·legis, car això implicaria més aportació, més possibilitats i per tant, més estudiants a la província.

En realitat manca diners. El delegat a Lleida a la Secció Delegada de Filosofia i Lletres va fer una visita al senyor Rector de la Universitat Autònoma, i aquest li va dir clarament que faria el necessari per ampliar els estudis que hi ha actualment, ara bé, que els de Lleida hi posem les «peles». (Cal puntualitzar que els de l'Autònoma solament donen un milió a Lleida pels estudis, el qual de fet el paguem tots els estudiants en una «sobretassa» que ens posen a la matrícula.)

A mi, personalment, em sembla que es podria fer venir un pare de família, promotor del «Patronat» i que ens informés més extensament i a l'ensem es podria afrontar el problema des de la nostra perspectiva.

Amb la col·laboració de tots podem fer una *Universitat a Lleida* més nostra i més capaç.

NITSUGA, una jove d'Agramunt

ESPORTS D'AGRAMUNT

Com vaig prometre, avui ampliaré informació d'un esport practicat a la vila: «pilotamà» (balonmano).

El «pilotamà» era bastant desconegut a la nostra vila, fins fa cosa d'uns tres anys que es va organitzar un equip local, gràcies a un cop de mà que va rebre per part de la Delegació de la Joventut de Lleida. Ací farem un breu incís recordant els fets més memorables fins ara: El primer any es va guanyar el premi a la *deportivitat*; en el segon ja es van formar dos equips: juniors i juvenils; els juniors quedaren tercers en el campionat provincial, mentre que en el torneig de primàvera van aconseguir el segon lloc; per altra part els juvenils varen ser campions provincials.

Aquest any, que és el tercer, els juvenils tornen a encapçalar la classificació i, si la sort no els traïciona, de segur que podran renovar el títol de *campions provincials*. Per arribar en aquesta meta els cal competir amb els equips de Guissona, Tàrraga, Cervera, Balaguer, Aitona i Lleida. Els components del nostre equip local són: Gasull, Torra, Pla, Caballer, Solé, Añé, Penella, Duart, Martínez, Andrés, Cases, Inglés, Borges, Escolá, Valls i Pampalona.

En l'equip de juniors hem de destacar a l'Antoni Figuera, que és un dels promotors de l'equip. Ara estant competint en el Campionat Provincial conjuntament amb els equips de Lleida, Manzanera, OTI de Lleida, Alfarràs, Tàrraga, Molle-russa i Guissona. En els últims partits el nostre equip s'està posant a to, ja que ha guanyat els dos partits darrers. L'equip local està format pels següents joves: Ribera, Fonoll, Robira, Fa, Manolo, Fernández, March, Vendrell, Solé Fernández i Figuera.

Sembla que el «Pilotamà» pot tenir una continuïtat molt bona i que pot enaltir el renom d'Agramunt, amb els equips de O. J. E., que contenen amb la col·laboració dels monitors de l'Institut i estan finançats per l'Ajuntament.

PEPBUR, un jove d'Agramunt

L'ESQUIROL

PER A INFANTS

Si un noi és elixerit i belluguet, la gent sol exclamar per ponderar-ho: "És viu com un esquírol". Pocs nens hi ha que no hagin sentit mal aquesta frase comparativa.

Però si preguntéssim què és, un esquírol, potser molts no podrien contestar.

És perquè, generalment, l'esquírol no viu entre els homes. És un dels animals que habiten al bosc.

Allà, tresca a pler entre els pins, els roures, les alzines i altres arbres per l'estítil. Car, aquest animaló, el cosset del qual no passa d'un pam de llargada, és amic dels arbres més enlairats i corpulents.

Si un dia, a muntanya, aneu a passejar per una pineda, potser veureu el caparró de l'esquírol que us espla entre el verd i us admiraran els seus ulls tan negres i tan vius. O potser l'atràpareu Ladant alguna pinya ben assegut en un entreforc.

Quan l'esquírol seu per menjar, fa molta gràcia. Té la bella cua alçada fins a sobre el cap i mou les potes del davant com a manetes.

Amb l'ajut de les seves dentones fortes, bada les pinyes i trenca els pinyons. Els pinyons són la menja que li ve més de gust. Però també li agraden les avellanes, les nous i les glans.

Mentre els arbres li ofereixen aquestes llepolines a dojo, ell n'hi cull cada mati i cada vespre. Durant la tardor, en fa grans provisions i les encaua arreu. Generalment, les enterra al peu dels arbres.

A l'hivern, sobretot si neva, dorm arraulidat al cor d'una soca. És que no surt a causa del fred. Però, així que ell sent un dia temperat, surt del seu cau per desenterrar algunes menges i refer-se. Acabat, s'en torna a dormir.

A la primavera, es desvetlla del tot per fer el niu dels menuts. Llavors, tresca pels arbres de bo i millor. I mai cau ni trenca cap branca. És que té bones urpes i molta agilitat.

L'esquírol és belluguet com un argent viu. Per això alegra tant de trobar-lo al bosc, entre els pins, els roures o les alzines. Llástima que de vegades hi faci algun mal! En començar el bon temps, quan els arbres encara no li donen el nou fruit, més d'un cop es menja els brots tendres. A vegades, si troba algun niu d'ocells, trenca la closca del ous i xucla que xucla... De vegades, menja ocelllets i tot...!

I no fa, en canvi, cap cosa útil?

Sí. Veureu com: De tants munts de provisions que amaga, arriba que en perd la memòria, i, així, de llavors que ell ha soterrat en surten arbres nous. Moltes alzines corpulentes, molts pins altíssims, han estat plantats per l'esquírol menut.

Fa gràcia i és curiós que els gegants de la boscúria puguin deure la vida a un company tan xic!

P. RIBÓ I MOLES

BIBLIOGRAFIA

LITERATURA

PER QUI TOQUEN LES CAMPANES. E. Hemingway. Trad. de J. Arbonès i pròleg de M. de Pedroló. Ed. Proa. Bibl. "A tot vent", número 158. Barcelona, 71. 2 vols. 350 pessetes.

Un relat extens i intens, cru i altament poètic que, una vegada començat, és difícil abandonar. L'autor, un periodista americà que actuava com a corresponçal de guerra, narra tres dies d'esperança i atenció d'una contenda —la nostra de l'any 36— que durà tres anys.

TREBALL

PROBLEMAS FUNDAMENTALS DE LA AGRICULTURA ESPANOLA. R. Tamames. Ed. Zero, S. A., Col. "Lee y discute". Serie Verde, núm. 8. Madrid, 1971. 52 pàgines, 13 pessetes.

Aquest llibret tracta uns quants dels problemes que el camp espanyol té plantejats. Critica, tanmateix, el plantejament que fa el Plan de Desarrollo sobre els problemes agrícoles.

HISTÒRIA

HISTORIA DE CATALUÑA. J. Reglà. Ed. Alianza, núm. 502. Madrid, 1974. 220 pàgines. 60 pessetes.

Al dir d'alguna crítica, la "Història" del professor Reglà hauria pogut donar més de sí. L'autor, que morí pocs dies abans de la sortida del llibre, intentà una "historia de Cataluña para lectores castellanos".

ASSAIG

LOS DEMONIOS DE LOUDUN. Aldous Huxley. Ed. Planeta. Bibl. Universal. Col. Panorama, núm. 1. Barcelona, 1972. 325 pàgines. 75 pessetes.

Un assaig-estudi del gran escriptor anglès sobre el tema de Loudun tractat d'altres vegades i portat fins i tot al cinema sobre la possessió diabòlica de totes les monges d'un convent. De l'alta política del cardenal Richelieu a les classes més humils del poble, tots els estrats socials hi són reflectits.

ASSAIG

NOVES SILUETES EPIGRAMATQUES. T. Roig i Llop. Ed. Pòrtic. Col. "Llibre de butxaca", núm. 37. Barcelona, 1971.

Setanta-set "skeechs" de tants personatges del país, retratats incisivament i amb una superior mala milk. En realitat, el llibre, no se sap ben bé el què és, però és divertit. Estem davant un gènere Nou?

LITERATURA

MEMÒRIA DE RIELLA. Guillem Viladot. Ed. Pòrtic. Barcelona, 1974. 450 pessetes.

L'obra de n Viladot és sempre actual i crítica. Aquest volum aplega la totalitat de les seves narracions curtes escrites fins ara i un nou llibre, inèdit: "L'arrel de panical".

SOCIOLOGIA

LA CATALUNYA POBRA. J. Miró, E. Sena, F. Miralles. Ed. Nova Terra. Col. "El sentit de la història", núm. 6. Barcelona, 1974. 200 pàgines. 300 pessetes.

Un estudi crític dels factors que condicionen l'estructura social del nostre país a nivell socioeconòmic i geogràfic.

HISTÒRIA

NOTICIA DE CATALUNYA. Jaume Vicens i Vives. Ed. Destino. Col. "El Doff". Barcelona, 1969. 230 pàg. 250 ptes.

"Examen revelador de les principals característiques de la realitat catalana: el sentit social de la terra, el treball, el pactisme, imperi i llibertat, les revolucions, els ressorts psicològics etcètera."

FACÈCIES AGRAMUNTINES

Troballa dels quartos del Rector de Palou

Aquest fet es remunta als anys del 1907 al 1910 i el poder contar històries de més de 60 anys endarrera, deu voler dir que ja comencem a ésser vellets.

Aquest capellà, el rector del poble de Palou, vingué a retirar-se a la parròquia d'Agramunt i tenia el seu pis a cal Palou, prop del Casal actual. Cada dia celebrava la santa missa, si bé a voltes no es movia del pis, perquè era vellet i no disfrutava de massa salut.

Es va dir que era de família acabalada i que, possiblement, també ell tenia bona posició econòmica. Després d'uns tres anys de permanència a la parròquia morí sense que es notés cap moviment de parentela.

RECERCA INÚTIL

Havien passat ben pocs dies després de la seva mort quan comparegueren a la rectoria dos senyors, eren administradors o marmessors dels quartos d'aquell senyor rector i desitjaven fer un registre a l'església, puig al pis on vivia ho havien regirat tot i res havien trobat. Mossèn Andreu Ramonacho, fill de Bellver de Cerdanya, actuava d'ecònom a la parròquia i accedí donant el permís a aquells senyors. Buscaren tot un dia i tampoc trobaren res d'aquella fotuneta tan ansiada.

Passà un any i mig després d'aquesta temptativa i quan ningú suposava cap més visita, tornaren a presentar-se aquells dos senyors marmessors, reclamant un altre registre més minucios a la parròquia. Perderen hores i més hores remenant calaixos i calaixeres i tots els armaris de l'església, i tot siguiu perdre el temps, marxant altra volta desesperats.

SEGUEIX EL MISTERI

Mossèn Andreu, que era un sant home, n'havia parlat moltes vegades al meu pare d'aquest assumpte i li deia: "M'estant amoïnant aquests senyors! Déu sap on els tenia els diners amagats!"

També a casa meua es parlava dels quartos del rector de Palou i en moltes ocasions el meu pare deia: "La pròxima neteja de l'església farem nosaltres un registre". Emperò mai venia aquest dia i això fins que siguérem a l'any 1910.

ES REPREN LA BUSCA

Vingué una vigília i s'hagué de netejar la parròquia i aquell dia es determinà la busca d'aquells quartos. Digué el meu pare a la mare: "Avui solament caldrà una ajudanta per escombrar, doncs jo faré d'escombraire". Sigueren tres per aquella neteja: dos de casa i la pubilla de cal Anton-Ros, del carrer de la Congregació, que llavors era carrer de La Saleta. A l'acabar d'escombrar tancaren totes les tres portes perquè ningú destorbés aquella feina.

TOT ÉS QÜESTIÓ DE PENSAR

Hi ha un adagi que diu on hi ha el cor, hi ha els quartos i la persona. El meu pare s'havia fixat que aquell

sacerdot sempre celebrava la santa missa en el mateix altar i això era molt significatiu.

Va manar a la pubilla de l'Anton-Ros que portés una escombra d'aquelles llargues de treure el pols i es tragué l'americana. Com una bala que surt del fusell es dirigí a l'altar de Sant Miquel. Aquest altar lateral, l'últim a mà dreta, formava un retaule llis, amb la figura de Sant Miquel i altres alegories, totes construïdes amb peces diminutes, igualment que la del Sant. Distanciava aquell retaule uns sis centímetres fins a tocar la paret. Agafa aquella escombra llarga i vinga rascar de dalt a baix, no trobant cap nosa pel camí. Amb el mànec d'una escombra de les corrents, provà de fer-ho prop de tocar terra i li semblà notar algun obstacle, emperò no aconseguint arastar aquella cosa. Amb el braç tampoc hi arribava i a més, amb la poca amplada que tenia, aquell espai era una gola de llop.

PEL CAMÍ DE L'EXIT

Va anar a la botiga a fer un ganxo llarg i tornà a tancar la porta per on havia sortit. Va dir a les dues dones: "Aquí hi ha una cosa o altra, veurem potser sortirà algun os de calavera". Posa el ganxo entre paret i retaule i veu que aquell ferro ja fa efecte tira bastant fort i no venia el ganxo. Aleshores digué a les dones: "Tirem els tres ben fort". Fan un esforç suprem i el ferro anà ventint bo i rasant les parets de la pedra i de la fusta, i aquell ganxo portava un pot amarrat.

MERAVELLOSA SORPRESA

El meu pare quedà estupefacte ja que aquell pot era de llaua i l'havia fet ell mateix, ja feia uns quatre anys, encarregant-lo aquell capellà per posar-hi papers de la dimensió d'un paper de barba. Molt ben tapat i ja rovellat el destapà, tot tremolant, damunt les estovalles de l'altar.

Meravellats els tres quedaren, doncs aquell pot estava atepit de papers llargs fins al final. Comença a tirar i encara en surten ara de làmines de l'Anfons XIII, no s'acabaven mai. I a més un document apart firmat pel rector de Palou. Varen estendre tot aquell paper d'Estat damunt la pedra de l'altar de San Miquel i en una llibreta s'apuntà la quantitat de pessetes d'aquelles làmines.

UN ALTRE AMAGATALL

Abaixaren les estovalles i tornà a posar aquell ganxo, emperò ja sense cap resultat. Les dues dones estaven de peus a la tarima de fusta i els digué el pare: "Agafeu una a cada cap i jo en aquest altre i girarem aquesta tarima". Així ho feren i aquells sis ulls s'obriren esverats. Oh, meravella! Aparegueren tres grossisimes fiambres que a l'obrir-les estaven atapaïdes de dobletes d'or i de bitllets de 100 pessetes. "Ara ja s'haurà acabat aquell cèlebre registre" —digué el meu pare— i aquelles tres persones estaven realment emocionades. Es tragué la llibreta per anotar la segona troballa i el recompte total siguiu de 150.000 pessetes. 30.000 duros, una fortuneta respectable en aquella època.

EL DESTÍ DE L'HERÈNCIA

Abans de dur a casa la cèlebre troballa llegí el contingut d'aquell document i textualment i ben rubricat feia constar que tots aquells diners anaven destinats als hospitals i cases de beneficència.

Tornaren a obrir les portes de l'església i cada u a casa seva. A la Pubilla de cal Anton-Ros se li feu prometre que en guardaria rigorós secret i no diria res a ningú. En un mocador de fer jarcell embolicà el pot i les tres fimbres amb el seu contingut d'aquell capital.

LA NOVA A LA RECTORIA

Seguidament el meu pare marxà a la Rectoria. Pica el timbre de metall i apareix aquella bona majordona, la Maria.

— Voldria veure el senyor Rector. Què no hi és?

— Sí, s'està passejant i està fent el reso.

El va cridar:

— Mossèn Andreu! El Ramonet sagristà el vol veure.

Tot seguit baixà, el feu entrar al despatx i li digué:

— Què tal! Què et porta per aci i tan carregat?

Li respongué senzillamentc

— Li porto els quartos del Rector de Palou.

— Què dius ara? —respongué espantat Mossèn Andreu— és possible? com ha estat? on eren?

— Les rates de sagristia ho troben tot —contestà—. I li estengué damunt la taula del despatx tot aquell capital, quedant meravellat i estupefacte. Llegí el document i digué:

— Aquest assumpte s'ha de resoldre al Bisbat de la Seu, per tant prendré el camí i marxaré demà mateix a parlar amb el senyor Bisbe, el doctor Benlloch, ell decidirà el destí d'aquests quartos.

Abans d'acomiar-se el senyor Rector li digué posant-li la mà a l'espatlla:

— Ramon, aquest excés de confiança s'ha de satisfer d'alguna manera, emperò jo no puc restar cap quantitat des d'ací. En fi, el senyor Bisbe decidirà en consciència sobre el cas.

RECOMPENSA

Mossèn Andreu tornà de la Seu de complimentar el senyor Bisbe, el qual des d'allí destinà aquells fons per les cases de beneficència. Varen passar vuit dies i es reberen tres girs postals: 500 pessetes per al sagristà, 500 per a la seva senyora i 500 per a la Pubilla de cal Anton-Ros. I així va quedar fallat i rubricat el manament testamentari dels quartos del Rector de Palou.

SILVESTRE BONET

Antonio Montané Farré

Maderas del País y de Importación
Aserradero Mecánico en Las Bordas

Calle Piedad, 25

Teléfono 21

BOSOST (Valle de Arán)

MOVIMIENTO DEMOGRAFICO

MES DE ENERO

NACIMIENTOS:

Antonio García Bernaus   día 15
Ana Roqué Fernández   " 18

MATRIMONIOS:

Francisco Antonio Mendoza Barbero
y Rosa M.ª Castellá Serra   día 1

DEFUNCIONES:

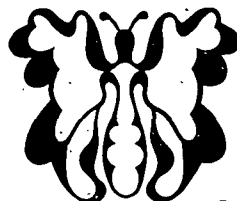
Teresa Torres Roig   día 25   77 años
Leonor Serra Vilaseca   " 29   48 años

LLUVIA CAIDA EN EL MES DE ENERO

Día 14	0'8 litros m. ²
" 15	13'8 "
" 16	1'8 "
" 17	2 "
" 20	6'8 "
" 21	7'2 "

Total   32'4 litros m.²

El Observador: DIOSDADO PONT

ACAPULCO

**BAR-RESTAURANT
DISCOTECA**

AVDA. DE LERIDA Nº 11 Monzón (HUESCA)
TEL 40 01 85

Dirección: RAMON INGLÉS (Crich)

Exclusivitat * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home

Sastreteria Univers

Tailleur Sastre

Roda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES.
Valls d'Andorra

BIBLIOGRAFIA — Continuació

MEMÒRIES

MEMÒRIES, 1905 - 1940 — XAVIER BENGUEREL. Ed. Alfguara, S. A. Col. "Ara i ací", núm. 13. L'Hospitalet, 1971.

Dels exilats se'n saben casos i coses. A través d'aquest llibre, Benguerel, un d'ells, inicia l'exposició plana i concreta del cercle de la seva existència, abans i durant l'exili.

RELIGIÓ

PENSAMENT I COMPROMÍS. Jordi Llimona. Ed. Pòrtic. Col. "Llibre de butxaca" núm. 60. Barcelona, 1972.

Un recull dels articles que el pare Llimona publicà a la revista "Presència", immediatament avans de la suspensió del setmanari.

El compromís permanent entre el pensament i la pràxis sobre temes no estrictament religiosos.

«DEL MEU RECALL»

Alenada Espiritual

Fa uns quants anys, que al Col·legi de Religioses d'Agramunt, es celebrà una vetllada. En la mateixa hi prengué part la meva neta Eugènia. Va recitar una poesia que vaig compondre per aquella diada. Diu així:

*Avui celebrem la festa
de nostra Immaculada,
busquem romanins i ginesta
per honrar a tan gran Dama.*

*Totes les flors del jardí
seran poc per fer-li ofrena,
tot l'aire pur i diví
bé mereix la nostra Reina.*

*Totes les «madres» i nenes
agrupem-nos en eix dia,
i entregem-li a mans plenes
tot el que Ella més voldria.*

*Els cors purs, consciència neta
fem-ni bona presentalla,
així alcançarem la meta
que així ho vol la Immaculada.*

*La Immaculada així ho vol
i nosaltres amb delit,
esperem aixecar el vol
mirant vers a l'infinit.*

Josep SOLDEVILA

ROS ROCA S.A.

LA INDUSTRIA
DEL REMOLQUE

Comerç JOAN ESCOLA

Guimerà, 3

AGRAMUNT

Papers pintats de les millors Cases

COLOVALL - SHART - LANCEL, PRESTIGI

Extens assortit d'obsequis per a Llistes de Boda
Cristalleries, Vaixelles, Porcellanes, Làmpares, etz.

FERRETERIA - PINTURES - Estanteries Metàliques

FIBAL

Sastrería y Confecciones para Caballero y Niño

Plaza del Pozo, 14

Teléfono 39 07 36

AGRAMUNT

Estación Servicio Agramunt

Pista - Terraza - Piscinas - Discoteca - Snack-Bar

Restaurante

Teléfonos 390202 y 390802

Sección Engrase y Lubrificantes

Leñas y Carbones

F. Santamaría e Hijos

Santa Esperanza - Tel. 390387

Per un Agramunt millor

Són molts els moments en què la persona necessita esbarjo per a combatre l'oci i un dels millors per remeiar-lo és, sens dubte, el que la natura ens ofereix, car és un sedant molt saludable i a través del mateix podem fer un estudi profund dels nostres problemes quotidians, a la vegada que serveix per a conèixer-se un més sincerament.

Però jo pregunto: ¿Heu vist darrerament l'aspecte que presenta la natura que ens rodeja? És senzillament deplorable. Per exemple citaré el Passelg "Josep Brufau", el qual presenta entre altres, unes quantes faroles amb forats de balins de perdigons, la font del mig de la plaça completament trepitjada i feta malbé, i això no és tot, sinó que als Dipòsits, lloc on sol anar molta gent ja que reuneix moltes condicions per passar l'estona, la plaga del gamberrisme també ha fet de les seves: la Creu de la Missió, trencada, la font amb el seu adorn, mutilat, i així successivament. Encara que lo fotut no acaba aquí, sinó que són altres llocs de la nostra Vila on també passa això.

Naturalment moltes persones el primer que pensaran en llegir això serà: ¿les autoritats què fan? Però jo crec una altra cosa, canviant el sentit de la paraula, podem dir: ¿i vosaltres, pares què sou? Segons tinc entès vosaltres heu d'ésser els primers educadors, juntament amb els mestres, els quals heu de saber donar la formació adequada als vostres fills. Sobre aquest cas m'hi he trobat alguna vegada quan, cridant l'atenció a un nen, —heu ací la sorpresa!— a l'endemà ja tens el pare a queixar-se.

Però la nota curiosa és que en aquesta nova modalitat de "ser homes", la major part correspon a joves ja adults, cosa que sorprèn bastant, ja que pensava que la nova generació juvenívola tenia uns altres ideals i unes noves facetes de tipus més formatiu.

Per tant hem d'ésser conscients d'aquest problema que actualment estem sofrint, pensant que el que ara fem malbé no és res més que una cosa nostra, i que ara no ens en podem sentir orgullosos. Així, doncs, hem de saber donar exemple ciutadà en aquest aspecte de les meravelles que Déu i els homes han posat al nostre abast.

Jaume CUÑAT MATA

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSE MARTORELL

ESPORTS

La Penya Barcelonista d'Agramunt i Comarca, ha format un equip juvenil de fútbol i per tal de participar al proper Campionat Provincial «Martinez Laguardia» ha realitzat una serie de partits amistosos amb pobles veïns a saber: Poal, Fuliola, Vilassana, Assentiu i Montgai.

Els resultats aconseguits són els següents:

PRIMERA VOLTA

Penya Barcel. Agramunt, 3	—	C. F. Assentiu, 3
C. F. Poal, 2	—	Penya Barcel. Agramunt, 0
C. F. Montgai, 1	—	Penya Barcel. Agramunt, 2
Penya Barcel. Agramunt 3	—	C. F. Fuliola 1
C. F. Vilassana 4	—	Penya Barcel. Agramunt, 0

SEGONA VOLTA

C. F. Assentiu 4	—	Penya Barcel. Agramunt, 2
Penya Barcel Agramunt, 3	—	C. F. Poal, 1
Penya Barcel, Agramunt, 8	—	C. F. Montgai, 2
C. F. Fuliola, 3	—	Penya Barcel. Agramunt, 2
Penya Barcel. Agramunt, 1	—	C. F. Vilassana, 1

Nota a destacar és que el millor jugador local ha estat Andreu (Andrés), seguit de Pampalona i Pla Puig.

El màxim realitzador local ha estat en Jordi Solé amb 10 gols, seguit de Andreu (Andrés) i Suarez amb 5 i 4 gols respectivament.

Si compara,
elegirà

CHOCOLATES *Viladós*

FUNERARIA J. TORNÉ

PANTEONES — LAPIDAS

MARCOS DE ACERO INOXIDABLE

(de la Casa Serrano de Barcelona)

CORONAS de FLORES, naturales y artificiales

ARCAS DE ZINC

Exposición al natural a la atención del público

TRASLADOS A TODA ESPAÑA

Servicios para los asegurados a

EL OCASO, S. A.

Y recuerde...

CALIDAD Y PRECIOS SIN

POSIBLE COMPETENCIA

Circunvalación, 4
Arrab. Puigvert, 62

Teléfono 39 08 62
AGRAMUNT (Lérida)

CHOCOLATES JOLONCH

El Municipio

El Ayuntamiento Pleno y la Comisión Municipal Permanente, en sesiones celebradas durante el pasado mes de Enero, adoptaron los siguientes acuerdos:

LIQUIDACION PRESUPUESTO EXTRAORDINARIO

Aprobar provisionalmente la liquidación del Presupuesto Extraordinario formado para atender el pago de la obra de abastecimiento de agua y alcantarillado de la Zona Sur y construcción de la Casa del Médico, del que resulta un superávit de ciento sesenta y cuatro mil ochocientos noventa y seis pesetas que pasan al Presupuesto Municipal Ordinario.

SUBVENCION A ASAMBLEA LOCAL CRUZ ROJA

Ratificar el acuerdo de la Comisión Permanente por el que se concede una subvención de cien mil pesetas a la Asamblea Local de Cruz Roja Española, en concepto de aportación con destino a la adquisición de una ambulancia.

VOTO DE GRACIA AL SR. SANGENIS

Hacer constar el unánime agradecimiento de la Corporación y en general de la población de Agramunt al Ilmo. Sr. D. Juan C. Sangenis Corriá, Presidente de la Diputación, por su declaración a la prensa indicando la necesidad de que el trazado del eje vial Lérida - Gerona, fuera Lérida - Balaguer - Agramunt - Guissona - Calaf - Manresa, de gran importancia para el desarrollo de las Comarcas afectadas.

LICENCIAS DE OBRAS

A D. Ramón Torres Solá, para derribo de un inmueble sito en calle Sió.

A D.ª Ana Solé Ginestá, desescombro de una bodega y pavimentación de los bajos, en calle Zapatería.

A D. Emilio Vicens Creus, construcción de un pavimento en la cuadra, y conexión red alcantarillado, en calle Capilla.

A D. Juan Comabella Fort, construcción de una Vivienda de renta Limitada, en calle Instituto.

A D. José M.ª Albareda Brufau, construcción de unas porquerizas en Mafet.

—¡DON ANSELMO! ¿QUE CEPILLO QUIERE PARA ESTE SEÑOR?

A D. Miguel Vall Muñoz, blanquear fachada casa sita en Arrabal de Puigvert.

A D. Sebastián Villalta Cahelles, colocar un marco y techo en la terraza de la casa en Ntra. Sra. del Socós.

A D. Isidro Solé Suria, por lo mismo en igual calle.

A D. Jaime Marsá Pijuan, ampliación vivienda en calle Calabaza.

EDIFICIO RUINOSO

Declarar en estado de ruina el almacén sito en Avenida J. Mestres, propiedad de Pedro Boncompte Alsedá.

LIQUIDACION GESTOR

Aprobar la liquidación del Gestor D. Federico Vilá, correspondiente al 4.º trimestre del año anterior.

PARADA FERIA

Autorizar a D. Jesús Riva Martínez, la instalación de un Aéreo Neumático Infantil durante los días 3 y 4 de Mayo próximo.

Idem a D. Martín Capell Sada, para la atracción de un aparato de Autos de choque, durante la Fiesta Mayor de Septiembre.

TOMA DE AGUA POTABLE

Se concede el derecho a una toma de agua a D. José M.ª Querol Oranies, para la casa sita en Calle Aspi, 17.

CUENTAS Y FACTURAS

Se han aprobado varias por un importe total de 224.751 pesetas.

¡ATENCIÓN SEÑORA!

Guarde limpia su ropa,
es mejor y está preparada
para cuando la necesite.

Es un consejo de

Tintorería Safas

Sió, 29

AGRAMUNT

SUPLEMENT
N.º 3

ESTUDI DELS CARRERS D'AGRAMUNT

En aquest número de febrer encetem una nova secció titulada ESTUDIS - SIÓ. Amb ells pretenem —no pas cada mes— posar en coneixement dels nostres lectors una colla de qüestions que afecten a la Vila i per tant, més o menys, a tots. El que no pretenem és arreglar-ho tot, ni ens mou el goig de crear polèmica, ni ferir els sentiments d'algú en particular. Sols volem exposar unes situacions i si aquestes poden tenir una solució favorable, millor que millor.

Comencem amb el de "Carrers i Places"; senzillament perquè és el primer que tenim enllestit. Avui a Agramunt hi ha molta gent nova vénen molts forasters i ja no és la petita Vila d'abans, dins la què ens coneixiem tots i qualsevol renom ens situava dins el nostre espai geogràfic, sense necessitat d'emprar carrer ni número. Per altra banda, "ens hem fet grans", s'han creat zones noves amb nous carrers i la necessitat d'una "posada al dia" en aquest aspecte és molt necessària, ja que la manca de numeració i de plaques a la nostra Vila és més que evident.

Farem per començar unes quantes observacions, per tal que el lector compregui el nostre propòsit i li resulti més entenedor l'ESTUDI - SIÓ que li oferim.

Observant el sector habitat de la nostra Vila hem trobat prop d'un centenar de vies públiques, entre carrers i places, travessies i corriols. Posem en una primera columna el nom oficial —les que en tenen— de dites vies urbanes. Al costat el nom popular, si n'hi ha. I a continuació suggerim un nom per les que no en tenen cap d'acreditat o el que es fa servir és inconcret. En altres quatre columnetes indiquem la situació en què es troba cada via en quant a llum, pavimentació, plaques i números.

Per les noves denominacions hem preferit escollir noms populars o geogràfics, deixant de banda personatges de la Vila que tal vegada ho mereixerien, però que són més discutibles i no sempre del gust de tothom. Hem procurat triar noms de fàcil acceptació, que arrelin en l'ambient popular i no corrin el risc d'ésser remoguts en un termini curt. Hem fet dues excepcions: A una placeta de la part antiga hem posat de donar-li el nom del Pare Josep Gras i Granollers, per trobar-se allí situada la casa on va néixer aquell senyor. I per un carrer transversal de la zona sud, hem indicat el nom de don Pere de Gomar, benemèrit ciutadà que al segle XVIII va finançar grans millores a la Vila.

Hem observat que algunes vies públiques que tenen el mateix nom són, urbanísticament, ben diferenciades en alguns dels seus trams, per aquest motiu suggerim partir-les i donar un nom nou als espais segregats. Tal és el cas del carrer Castell (Castell i Plaça Amball). Del carrer Estudis Vells, on hem proposat la "resurrecció" de la Plaça de la Dula i la implantació de la Placeta del P. Gras i del carrer de La Muralla en l'únic indret de la Vila on aquesta encara és visible. Del carrer de la Sabateria, veritable incongruència d'ençà de la desaparició de la muralla—fa un segle i mig—, que barrava el pas cap a llevant i feia tórcer necessàriament als viants. Del Raval de Sant Francesc, que perd la raó d'anomenar-se així una vegada traspasat l'accés al turó de l'antic Convent de Franciscans, avui Dipòsits. I també proposem tornar anomenar Carrer de la Plaça la travessia que va de la Plaça de l'Església al carrer de Sió, si més no per evitar l'anomalia que la Redacció de SIÓ estigui domiciliada oficialment en un carrer que oficialment no existeix.

Pel que fa referència als llums, gairebé tots els carrers en tenen, almenys a l'indret on s'hi habita; però també en gairebé tots és deficient. Hem posat que estava pavimentat a tot arreu on el sòl no és de terra, prescindint de si el paviment és de ciment, d'asfalt o de pedra.

En quant a les plaques i números una classificació exacta seria molt complexa i difícil de fer. Hem posat (sí) o (no) atenent al factor predominant. Per exemple: si en un carrer de cinquanta cases hi ha números en deu edificis, hem posat (no), i si tenen números quaranta cases, diem (sí). Per posar (sí) a les plaques ha bastat que n'hi hagi una en algun indret del carrer o plaça. La realitat és que són una minoria les vies públiques adequadament servides en aquest aspecte.

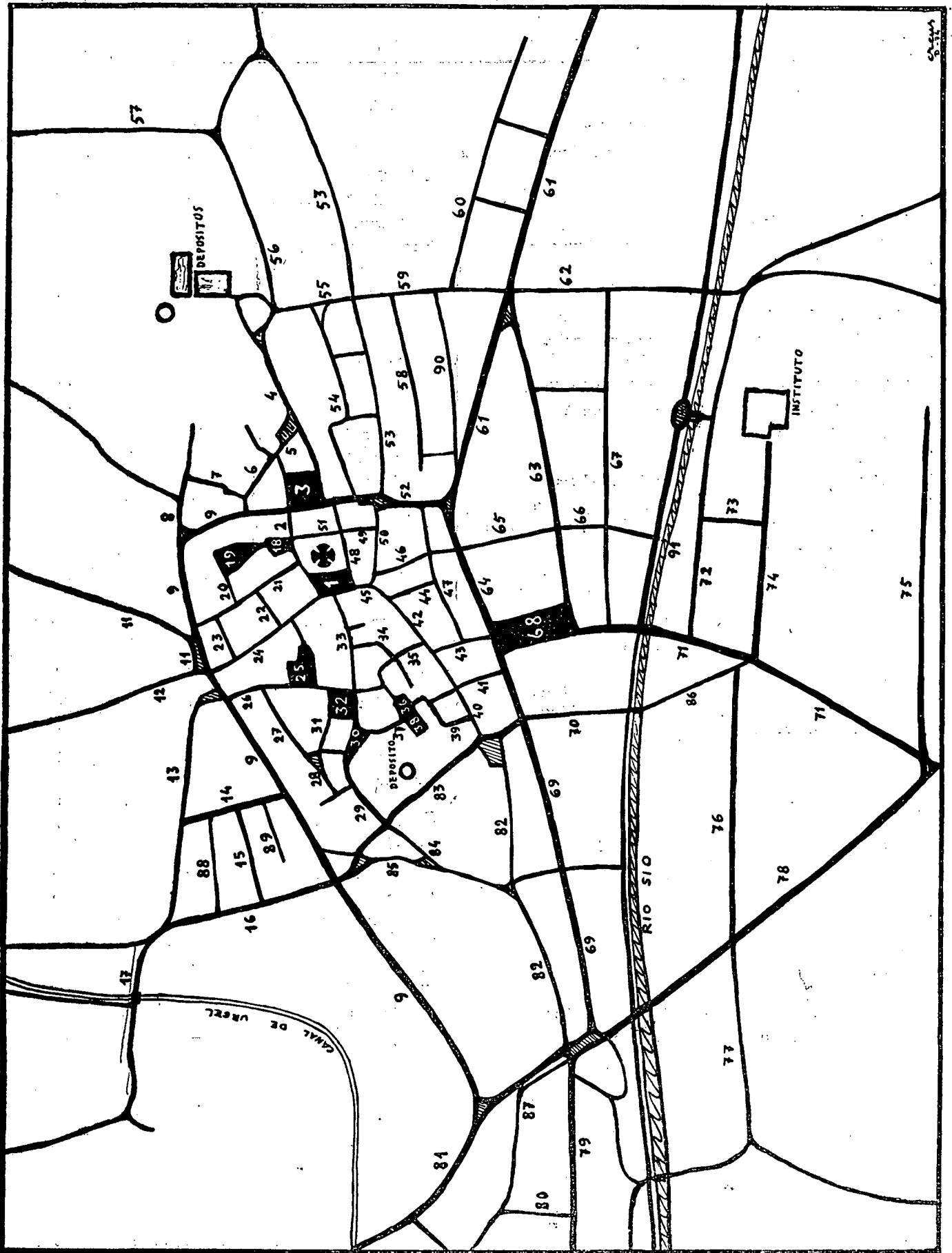
Al final posem un plànol d'Agramunt amb els carrers numerats, la qual numeració correspon a la de la relació de les planes centrals.

El present ESTUDI - SIÓ no és exhaustiu, ni de lluny. Més que res és una crida d'atenció sobre la problemàtica urbanística de la nostra Vila en el que fa referència als carrers. No pretenem haver-ho encertat tot; però sempre és preferible fallar-ne alguna que quedar-se creuat de braços. I a la millor, —aquest seria el nostre desig— el lector ens donarà la raó en moltes coses.

	OFICIAL	POPULAR	PROPOSAT	PLACA	N.º	PAVIMENT	LLUM
1	Plaza Mayor	<i>Plaça Església</i>	Plaça Església	No	No	Si	D(*)
2	Bajada Mercadal	<i>Baixada Mercadal</i>		No	No	Si	D
3	Plaza Generalísimo	<i>Plaça Mercadal</i>		Si	Si	Si	D
4	Arrabal San Francisco	<i>Raval de dalt</i>		Si	Si	No	D
5	Arrabal San Francisco	<i>Raval de dalt</i>		Si	Si	No	D
6	Portalada			No	No	No	D
7	Extramuros Matadero		Escorxadors	No	No	No	D
8			Pujada Escorxadors	No	No	No	No
9	Circunvalación	<i>(diversos)</i>	Ronda Comtes d'Urgell	No	No	Si	D
10	Extramuros San Juan	<i>Camí Puelles</i>		No	No	No	D
11	» »	» »	Carretera Puelles	No	No	No	D
12	Extramuros San Juan		Canal	No	No	No	D
13	Paseo del Canal	<i>Cuartel Vell</i>	Teixidors	No	No	No	D
14		<i>Sindicat</i>	Baixada Sindicat	No	No	No	D
15			Sindicat Agrícol	No	No	No	D
16	Lavaderos		Safareigs	No	No	No	No
17			Camí vell de Mafet	No	No	No	D
18	Plaza Hospital	<i>Plaça Hospital</i>		Si	No	No	D
19	Plaza Olmo	<i>Plaça de l'Om</i>		No	Si	No	D
20			corriol Plaça de l'Om	No	No	No	D
21	Hermanidad Sangre N. S. J.	<i>Congregació</i>	Germandat de la Sang	Si	Si	Si	D
22	Travesía		Travesía sant Joan	No	No	No	D
23	Travesía		Pas de Ronda	No	No	No	No
24	San Juan	<i>Sant Joan</i>		No	Si	Si	D
25	Plaza Mercado	<i>Plaça Mercat</i>		No	No	Si	D
26	Ntra. Sra. de la Merced	<i>Mercé</i>		Si	Si	No	D
27	Calabaza	<i>Carabassa de baix</i>		No	No	No	D
28	Calabaza	<i>Carabassa</i>	Carabassa baix	No	No	No	D
29	Castillo			Si	Si	No	D
30	Castillo	<i>Plaça Amball</i>	Plaça Amball	Si	Si	No	D
31	Calabaza	<i>Carabassa de dalt</i>	Carabassa de dalt	No	Si	No	D
32			Plaça Nova	No	No	No	No
33	Castillo	<i>Castell</i>		Si	Si	Si	D
34	Travesía Horno		Corriol del Forn	No	No	No	D
35	De la Curla	<i>de la Cúria</i>		No	No	Si	D
36	Estudios Viejos		Plaça del Pare Gras	Si	Si	No	D
37	Estudios Viejos	<i>Estudis Vells</i>		Si	Si	No	D
38	Estudios Viejos	<i>Plaça de la Dula</i>	Plaça de la Dula	Si	Si	No	D
39	Estudios Viejos	<i>Estudis Vells</i>	Muralla	Si	Si	No	D
40	Vilavella	<i>Vilavella</i>		Si	Si	Si	D
41			Travesía Vilavella	No	No	Si	No
42	Sió	<i>Sió</i>		Si	Si	Si	D
43	Sió	<i>Sió</i>		Si	Si	Si	D
44			Call, del	No	No	No	No
45			Plaça, de la	No	No	Si	D
46	Travesía Aspi	<i>Travesía Aspi</i>		Si	Si	Si	D
47	Aspi	<i>Aspi</i>		Si	Si	Si	D
48	Zapatería		Sabateria de baix	No	No	Si	D
49	Zapatería	<i>Sabateria</i>	Sabateria de dalt	No	No	Si	D
50	Zapatería		Corriol de la Sabateria	No	No	Si	D

	OFICIAL	POPULAR	PROPOSAT	PLACA	N.º	PAVIMENT	LLOM
51			dels Absis	No	No	Si	D
52	Estudios Nuevos	<i>Estudis Nous</i>		Si	Si	Si	D
53	Arrabal de Puigvert	<i>Raval de Puigvert o de baix</i>		Si	Si	En part	D
54	Eras		de les Eres	No	No	No	D
55			Costa dels Dipòsits	No	No	No	No
56	Arrabal San Francisco		del Convent	No	No	No	No
57		<i>Camí del Cementiri</i>	Baixada Convent	No	No	No	No
58			Sicla Molinal	No	No	No	D
59			dels Asgous	No	No	No	No
60	Ntra. Sra. del Socós	<i>Verge del Socós</i>		Si	Si	No	D
61	Avda. Jalme Mestres	<i>Carretera Cervera</i>		Si	Si	Si	Si
62			Passeig Nou	No	No	No	No
63	Avda. Agustín Ros	<i>Passeig de les Escoles</i>		Si	Si	Si	No
64	Angel Guimerà	<i>Angel Guimerà</i>		Si	Si	Si	Si
65	Travesía Escuelas		de la Barretina	No	No	Si	D
66			Ensenyament	No	No	No	No
67	Huertos	<i>Camí dels Horts</i>	dels Horts	No	No	No	No
68	Plaza Pozo	<i>Plaça o Pla del Pou</i>		Si	Si	Si	D
69	Avda. Mariano Jolonch	<i>Avinguda Mariano Jolonch</i>		Si	Si	Si	Si
70	Santa Esperanza			No	No	No	D
71	Carretera Tárrega		Avinguda Catalunya	No	No	Si	D
72	Capella	<i>Capella</i>		No	No	Si	D
73			Don Pere de Goma.	No	No	No	D
74	Instituto	<i>Institut</i>		No	No	Si	D
75			del Clos	No	No	No	No
76		<i>Camí de les Planes</i>	de les -Planes	No	No	No	No
77		<i>Camí de les Planes</i>		No	No	No	No
78	Carretera Tárrega			No	No	Si	No
79	Carretera Balaguer			No	No	Si	D
80			Segadors	No	No	No	No
81	Carretera Artesa			No	No	Si	No
82			Cabana dels Llops	No	No	No	No
83	Extramuros Castillo		del Firal	No	No	No	D
84			Costa de la Fasina	No	No	No	No
85			Bassota	No	No	No	No
86			Fondandana	No	No	No	No
87			Batedors	No	No	No	No
88			Blat	No	No	No	No
89			Oli	No	No	No	No
90		<i>Corriol dels Horts</i>	dels Hortets	No	No	No	No
91	Parque José Brufau	<i>Passeig Sió</i>		—	—	—	Si

(*) D deficient

5-11

DEPOSITOS

INSTITUTO

CANAL DE URETL

RIO SIO

57

53

60

61

62

56

55

59

90

54

53

58

52

61

63

67

8

7

6

5

4

8

9

3

2

1

19

18

51

48

49

46

58

47

64

65

11

9

20

21

22

23

24

25

33

34

45

42

44

43

64

68

12

26

27

31

32

35

41

40

39

70

71

86

72

74

43

14

9

28

30

37

38

83

82

73

74

71

75

88

15

89

29

85

84

82

69

76

78

47

9

16

85

84

82

69

70

86

76

71

75

81

80

79

87

69

77

73

75